

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1Cob/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115232686
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Sedláčková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1115232686.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Sedláčkovej a členiek senátu JUDr. Andrey Haitovej a JUDr. Marty Šašinkovej v právnej veci žalobcu: Úrad geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, Chlumeckého ul. 2, 820 12 Bratislava, IČO: 00 166 260, zast.: Wolf & Linden s. r. o., Dlhá 2368/4, 900 31 Stupava, IČO: 47 231 742 proti žalovanému 1/: ARMAGEDON, s.r.o., Mostová 2, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 44 374 551 a proti žalovanému 2/: DUCHO, s.r.o., Mostová 22, 034 01 Ružomberok, IČO: 36 393 738, obaja zastúpení: SKLEGAL, s.r.o., Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 35 973 161, za účasti prokurátora o vydanie hnutelných vecí, o návrhu žalovaného 1/ na prerušenie konania a o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I, č.k. 30Cb/13/2016-13523 zo dňa 1.10.2018 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava I, č.k. 30Cb/13/2016-13523 zo dňa 1.10.2018 mení tak, že návrh žalovaného 1/ na prerušenie konania do skončenia súdneho konania vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš sp. zn. 9Cb/122/2016 z a m i e t a .

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie prerušil konanie do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš sp. zn. 9Cb/122/2016. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 28.12.2015 domáhal vydania rozkazu na plnenie - uloženia povinnosti žalovanému 1/ a 2/, aby vydali žalobcovi hnutelné veci špecifikované žalobou. Ďalej uviedol, že podaním doručeným súdu dňa 29.11.2017 žalovaný 1/ navrhol prerušiť konania do právoplatného rozhodnutia v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 9Cb/122/2016.

2. Žalovaný 1/ svoj návrh na prerušenie konania odôvodnil najmä tým, že žalobca nepreukázal vlastnícke právo k hnutelným veciam, ktorých vydania sa domáha. Žalovaní vo svojich vyjadreniach poukázali na skutočnosť, že v súlade s uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 8C/253/2015-54 zo dňa 25.9.2015 súdom poverená osoba vykonala dňa 22.12.2015 súpis všetkých hnutelných vecí nachádzajúcich sa v Budove podľa Zmluvy. Žalovaný 1/ poukázal aj na uznesenie Okresného súdu Bratislava II, č. k. 50C/11/2017-406 zo dňa 14.2.2018, ktorým súd konanie o zaplatenie 14.518.069,08 eur s príslušenstvom prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Liptovský Mikuláš sp. zn. 9Cb/122/2016.

3. Súd prvej inštancie podľa § 164 CSP dospel k záveru, že v predmetnej veci je daný dôvod na prerušenie konania. Poukázal na vyjadrenie žalobcu, z ktorého vyplýva, že nevyhnutne potrebuje vydanie hnutelných vecí, ktorých sa v tomto konaní domáha, pričom uviedol, že podľa vyjadrení žalobcu tento vniesol hnutelné veci do Budovy prostredníctvom GKÚ, ktorý na základe vlastného rozhodnutia začal považovať zmluvu o nájme za neplatnú a prestal platiť nájomné bez toho, aby veci skôr ako prestal platiť nájomné vypratal. Potrebnú právnu ochranu žalobcovi poskytuje aj neodkladné opatrenie nariadené Okresným súdom Bratislava I č.k. 30Cb/13/2016-13302 zo dňa 13.6.2017, ktorým súd zakázal

žalovanému 1/ a 2/ nakladať s taxatívne vymenovanými hnutelnými vecami a neuskutočňovať právne úkony, ktorými by na inú osobu previedli vlastnícke právo k týmto veciam alebo ich častiam vkladom do majetku, kúpnu, zámennou, darovacou alebo akoukoľvek inou zmluvou vrátane zmluvy o budúcej zmluve, ktorých predmetom by bol prevod vlastníckeho práva k týmto veciam alebo ich častiam, alebo na základe ktorých by bolo vlastnícke právo k týmto veciam alebo ich častiam prevedené na tretiu osobu alebo tretie osoby ako aj nevykonávali záložné právo na tieto veci. Uznesenie nadobudlo vykonateľnosť dňa 28.6.2017 a bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Cob/145/2017-13341 zo dňa 7.9.2017.

4. Ďalej prvoinštančný súd dospel k záveru, že na Okresnom súde Liptovský Mikuláš je vedené konanie pod sp. zn. 9Cb/122/2016, ktoré má význam pre konanie vedené na tunajšom súde, kde je potrebné ustáliť, ktoré hnutelné veci sú vo vlastníctve žalobcu a ktoré veci vo vlastníctve GKÚ, či tieto hnutelné veci oprávnené alebo neoprávnené zadržávajú žalovaný 1/, žalovaný 2/ alebo obaja a či im vznikla povinnosť tieto veci vydať, ak áno, akému subjektu. Vzhľadom na rozsah hnutelných vecí, ktoré žiada žalobca vydať v tomto súdnom konaní, ich označenie, ktoré je v početných prípadoch uskutočnené iba číslami, zriadenie záložného práva k hnutelným veciam vneseným GKÚ do Budovy, zoznam ktorých sa v tomto štádiu súdneho konania javí súdu ako neurčitý, je podľa mienky konajúceho súdu účelné a hospodárne toto konanie prerušiť do právoplatnosti rozhodnutia súdu o platnosti Zmluvy, pretože v prípade jej neplatnosti, zádržné právo vzniknúť nemohlo.

5. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie dospel k názoru, že na Okresnom súde Liptovský Mikuláš prebieha súdne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá má význam pre rozhodnutie súdu, a preto v súlade s článkom 17 CSP konanie vedené na tunajšom súde prerušil do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 9Cb/122/2016.

6. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) a h) CSP. Namietal, že z napadnutého rozhodnutia nie je vôbec zrejmé, prečo sa súd prvej inštancie v tomto konaní vôbec zaoberal zádržným právom. Je nespochybniteľným faktom, že v tomto súdnom konaní žalovaní v 1/ a 2/ nepreukázali, že vôbec došlo k vzniku zádržného práva podľa § 672 ods. 2 veta druhá Občianskeho zákonníka na hnutelné veci žalobcu. Podľa názoru žalobcu ako aj súdnej praxe a vychádzajúc z § 672 ods. 2 veta druhá Občianskeho zákonníka pre vznik zádržného práva musia byť splnené zákonné podmienky, a to

a. nájomca sa sťahuje alebo ak sa odstraňujú veci z predmetu nájmu,

b. nájomné nie je zaplatené alebo zabezpečené,

c. prenajímateľ o realizácii a dôvodoch zádržného práva bez zbytočného odkladu upovedomil nájomcu,

d. žiadosť o vykonanie súpisu bola prenajímateľom doručená súdu v lehote ôsmich dní od zadržania, nakoľko uplynutím tejto lehoty zádržné právo zo zákona zaniká. Podľa odbornej literatúry „Ak v 8 - dňovej lehote nepožiadá prenajímateľ súd o vykonanie súpisu zadržovaných vecí, stane sa ich neoprávneným držiteľom so všetkými dôsledkami vrátane prípadnej zodpovednosti za škodu, ktorá na veci vznikne hoci aj náhodou. Podľa § 131 ods. 1 OZ je neoprávnený držiteľ povinný vydať vec vlastníkovi spolu s jeho plodmi a úžitkami a nahradiť škodu, ktorá v dôsledku neoprávnenej držby vznikla.“ (Fekete, I.: Občiansky zákonník 2, Veľký komentár, Bratislava, Eurokódex 2011, s. 2015).

Zo skutkového stavu je zrejmé, že žalovaní 1/ alebo 2/ nemohli preukázať splnenie podmienok na vznik zádržného práva súdu, pretože ani jedna z nich nebola v tomto prípade naplnená. Preto ani nemohli predložiť súdne rozhodnutie, ktorým by bol nariadený súpis hnutelných vecí z dôvodu realizácie zádržného práva. Pre úplnosť je potrebné uviesť, že nájomné je v tomto prípade už raz zabezpečené zákonným záložným právom zriadeným na veci, ktorých vlastníkom je GKÚ (do okamihu prípadného určenia NZ za neplatný právny úkon), ktoré patrí medzi zabezpečovacie prostriedky, čím sa vylučuje splnenie zákonnej podmienky podľa písm. b) uvedeného vyššie, teda že nájomné nie je zabezpečené. Je preto úplne právne irelevantné zaoberať sa otázkou zádržného práva, nakoľko v tomto konaní žiadne zádržné právo na hnutelné veci nebolo zriadené a teda otázka platnosti alebo neplatnosti NZ na výsledku tohto súdneho konania nič nezmení. Nie je teda zrejmé, z čoho súd prvej inštancie vyvodil, že na hnutelné veci bolo zriadené zádržné právo, pretože zádržné právo nevzniká automaticky zadržaním vecí, ale musia byť na jeho vznik splnené zákonné podmienky. Je preto v rozpore so zásadou hospodárnosti konania, na ktorú poukazuje súd prvej inštancie, čakať na výsledok súdneho konania vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 9Cb/122/2016. Takýmto procesným postupom by podľa názoru žalobcu došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces.

7. Žalobca ďalej poukázal na bod 12. napadnutého uznesenia, kde konajúci súd uviedol, že „hnuteľné veci uvedené v rozsahu viac ako 10 000 strán môžu byť vo vlastníctve GKÚ (prípadne iba čiastočne)“. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že v petite žaloby sú špecifikované hnuteľné veci ako technologické vybavenie názvom a sériovým číslom na šiestich stranách, pričom zvyšok tvoria listiny, ktoré sú z pohľadu ich identifikácie označené čiarovými kódmi. Je teda zrejme, že nejde o taký rozsah vecí, ktoré by súd prvej inštancie nevedel posúdiť v tomto súdnom konaní a zistiť kto je ich vlastníkom.

8. Žalobca pre úplnosť poukázal na Upovedomenie Generálnej prokuratúry SR zo dňa 3.10.2016, v ktorom zaujala Generálna prokuratúra SR právny názor k otázke, či môžu byť listiny (teda administratívne spisy) predmetom záložného alebo zádržného práva. V predmetnom upovedomení sa jednoznačne konštatuje, že administratívne spisy nemôžu byť samé o sebe nikdy predmetom zádržného práva, tak ako nemôžu byť ani predmetom prevodu vlastníctva, záložného práva, nájmu, exekúcie, konkurzu, reštrukturalizácie atď.

9. Na základe uvedených skutočností žalobca uviedol, že podľa jeho názoru tu nie je dôvod na prerušenie súdneho konania podľa § 164 CSP. Vyriešenie otázky platnosti nájmovej zmluvy nemá žiadny význam pre rozhodnutie súdu prvej inštancie v tomto súdnom konaní. V súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 9Cb/122/2016 súd nebude skúmať, kto je vlastníkom hnuteľných vecí, ktoré sa nachádzajú v Budove. Ak má súd prvej inštancie pochybnosti o tom, kto je vlastníkom hnuteľných vecí môže v tomto smere vykonať dokazovanie a pokiaľ by sa preukázalo, že časť hnuteľných vecí je vo vlastníctve GKÚ, tak tieto nevydať žalobcovi a žalobu v tejto časti zamietnuť. Preto prerušenie konania z dôvodov tak ako sú uvedené v napadnutom uznesení nemožno považovať za účelné a hospodárne. Pre objektívne posúdenie veci odvolacím súdom uvádzame, že žaloba bola podaná na tunajší súd 28.12.2015 a žaloba, na základe ktorej sa začalo súdne konanie vedené na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 9Cb/122/2016 bola podaná 28.6.2016. Žalobca si vzhľadom na celkový čas vedenia tejto veci na tunajšom súde dovoľuje uviesť, že považuje návrh žalovaného 1/ na prerušenie konania za účelový a navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh žalovaného 1/ na prerušenie konania v celom rozsahu zamietne.

10. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie aj prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I, ktoré odôvodnil tým, že pre prerušenie konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 30Cb/13/2016 podľa § 164 CSP neexistuje zákonný dôvod, t.j. v súdnom konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 9Cb/122/2016, do právoplatnosti skončenia ktorého bolo prerušené predmetné konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I, sa nerieši taká otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I. Ďalej uviedol, že žalobca sa v tomto konaní domáha o.i. aj vydania jedinečných a originálnych listín (zmluvy, vkladové a záznamové listiny a iné dokumenty), ktoré sú evidované v spisoch označených pridelenými jedinečnými čiarovými kódmi a ktoré sú vzhľadom na celkové množstvo týchto spisov špecifikované v petite predmetnej žaloby ako „Listiny“. Je zrejme, že v prípade Listín ide o administratívne spisy orgánov štátnej správy na úseku katastra nehnuteľností. Zádržné právo ako aj záložné právo predstavujú vecné práva k cudzej veci, ktorým sa primárne zabezpečuje záväzok. Predmetom zádržného práva podľa § 151s a § 672 ods. 2 Občianskeho zákonníka ako aj predmetom zákonného záložného práva podľa § 672 ods. 1 Občianskeho zákonníka môže byť len hnuteľná vec. Tak, ako vyplýva z upovedomenia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. VI/3 Gd 265/16/1000-3 zo dňa 3.10.2016, ktoré žalobca súdu prvej inštancie v konaní predložil, písomnosť má vo všeobecnosti povahu hnuteľnej veci, pretože sa jedná o hmotný predmet. V prípade administratívneho spisu je však táto povaha sekundárna, pretože jeho primárny význam je spojený s obsahom, ktorý je v ňom implikovaný a ktorý je výsledkom vrchnostenského výkonu verejnej správy. Inak povedané administratívny spis nemá zo súkromnoprávneho pohľadu povahu hnuteľnej veci, vo vzťahu ku ktorej by sa orgán verejnej správy alebo účastník administratívneho konania, či iná osoba mohli domáhať takého konania alebo plnenia, ktoré je významné pre hnuteľné veci v občianskoprávných, resp. obchodnoprávných vzťahoch. To znamená, že administratívne spisy nemôžu byť samé o sebe nikdy predmetom zádržného práva, či už v zmysle § 151s a nasl. alebo § 672 ods. 1 Občianskeho zákonníka alebo predmetom zákonného záložného práva podľa § 672 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak, ako nemôžu byť logicky ani predmetom prevodu vlastníctva, nájmu, exekúcie, konkurzu, reštrukturalizácie a pod. Zdôraznil, že je absolútne nesporné, že administratívne spisy orgánov štátnej správy na úseku katastra nehnuteľností nemožno stotožňovať s majetkom štátu, resp. týchto orgánov, pretože vo vzťahu k nim nie je v súkromnoprávnej rovine realizované vlastnícke právo, ale verejnoprávny výkon štátnej správy na úseku katastra nehnuteľností. V tomto rozsahu sa preto administratívne spisy

odlišujú od osobných motorových vozidiel alebo iného majetku, ktorý orgánom verejnej správy len slúži na plnenie ich úloh, avšak nie je priamym výsledkom výkonu verejnej správy, ako je tomu u administratívnych spisov.

11. Na základe uvedeného prokurátor skonštatoval, že k administratívnym spisom orgánov štátnej správy na úseku katastra nehnuteľností, ktoré sa nachádzajú v Budove, nemohlo platne dôjsť k vzniku zádržného práva ani zákonného záložného práva podľa § 672 ods. 1 Občianskeho zákonníka a zadržovanie týchto spisov je protiprávne. Tento právny záver pritom platí bez ohľadu na to, či Zmluva o nájme je platná a bez ohľadu na to, či existuje alebo neexistuje pohľadávka z titulu nezaplateného nájomného. Z tohto dôvodu sa teda vo vzťahu k Listinám nachádzajúcim v Budove v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 9Cb/122/2016, v ktorom menovaný súd rozhoduje o tom, či Zmluva o nájme je platná, resp. o existencii alebo neexistencii pohľadávky z titulu nezaplateného nájomného, ani nerieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 30Cb/13/2016. K administratívnym spisom orgánov štátnej správy na úseku katastra nehnuteľností, ktoré sa nachádzajú v Budove, totiž nemohlo platne vzniknúť zádržného a ani zákonného záložného práva podľa § 672 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a na tomto závere nič nezmení ani akékoľvek rozhodnutie Okresného súdu Liptovský Mikuláš v predmetnom konaní. Z tohto dôvodu nie je splnená zákonná podmienka pre fakultatívne prerušenie súdneho konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 30Cb/13/2016 tak, ako ju vymedzuje § 164 CSP.

12. Na základe uvedených skutočností prokurátor zastáva názor, že súd prvej inštancie by mal v civilnom sporovom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 30Cb 13/2016 s poukazom na čl. 17 CSP postupovať tak, aby táto vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá a aby tak bol s konečnou platnosťou odstránený nezákonný stav, v dôsledku ktorého orgány štátnej správy na úseku katastra nehnuteľností, ale ani iné orgány verejnej moci predovšetkým súdy, prokuratúra, či policajné orgány, už niekoľko rokov nemôžu používať na plnenie svojich úloh, ktoré im ukladá zákon, administratívne spisy nachádzajúce sa v Budove a vykonávať tak riadne svoju pôsobnosť.

13. Žalovaní 1/ a 2/ sa k odvolaniu žalobcu a k odvolaniu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I písomne nevyjadřili.

14. Odvolací súd prejednal vec podľa § 379 - 380 CSP a dospel k záveru, že odvolania žalobcu a prokurátora sú dôvodné.

15. Podľa § 164 CSP ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

16. Citované ustanovenie umožňuje prerušenie konania vtedy, ak predmet iných sporov vecne súvisí s konaním, v ktorom sa navrhuje prerušenie konania, resp. jeho výsledok môže relevantne ovplyvniť výsledok prerušeného konania. Toto ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, čo znamená prerušenie konania, ktoré nie je pre konanie nevyhnutné. Predmetné ustanovenie sa týka procesných situácií, v ktorých súd môže konanie prerušiť, no nemusí tak urobiť. Prerušenie konania je tu na úvahe vec prejednávajúceho súdu a je upravené len ako procesná možnosť tohto súdu, nie však jeho povinnosť. Súd má najskôr zvážiť možnosť iných vhodných opatrení, pričom rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

17. Predmetom tohto súdneho konania je vydanie hnutelných vecí špecifikovaných žalobou. Predmetom súdneho konania vedeného Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 9Cb/122/2016 je určenie neplatnosti nájomnej zmluvy zo dňa 17.12.2008 a uloženie povinnosti GKÚ zaplatiť žalovanému 1/ sumu 1.218.176,10 eur s príslušenstvom titulom dlžného nájomného.

18. Dotknutú nájomnú zmluvu uzavreli dňa 17.12.2008 žalovaný 1/ ako prenajímateľ na strane jednej a Geodetický a kartografický ústav Bratislava, so sídlom Chlumeckého 4 v Bratislave (ďalej len „GKÚ“), ktorý je rozpočtovou organizáciou zriadenou žalobcom, o.i. aj na plnenie úloh súvisiacich so zriadením a prevádzkovaním Centrálného registratúrneho strediska (ďalej iba „CERS“) ako nájomca na strane druhej. Predmetom zmluvy o nájme je/bola budova zapísaná v katastri nehnuteľností spravovanom

Okresným úradom X. S., katastrálnym odborom, na liste vlastníctva číslo XXXX, katastrálne územie X. S., ako stavba súpisné číslo XXXX - priemyselná budova, postavená na pozemku parc. č. XXXX/XX, zastavané plochy a nádvoria o výmere 2665 m² (ďalej iba „Budova“), vlastníkom Budovy je žalovaný 2/.

19. Po preskúmaní návrhu žalovaného 1/, ktorý žiadal prerušiť predmetné konanie o vydanie hnutelných vecí do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 9Cb/122/2016, krajský súd dospel k záveru, že v tomto prípade nie je daný dôvod na prerušenie konania podľa § 164 CSP, keďže konajúci súd je oprávnený všetky relevantné skutočnosti týkajúce sa vlastníckeho práva dotknutých hnutelných vecí, ako aj otázku platnosti/neplatnosti zmluvy o nájme, a teda platnosti/neplatnosti zádržného práva posúdiť sám a z týchto následne aj vyvodíť právny záver bez rozhodnutia v konaní pred Okresným súdom Liptovský Mikuláš sp. zn. 9Cb/122/2016.

20. Odvolací súd súčasne poznamenáva, že z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, aký vplyv bude mať prípadné rozhodnutie Okresného súdu Liptovský Mikuláš, ktorý vysloví platnosť alebo neplatnosť predmetnej nájmovej zmluvy, na toto konanie. Podľa názoru odvolacieho súdu určenie platnosti alebo neplatnosti nájmovej zmluvy uzavretej dňa 17.12.2008 medzi žalovaným 1/ ako prenajímateľom a Geodetickým a kartografickým ústavom Bratislava ako nájomcom nemá bezprostredný súvis s prejednávanou vecou, a teda s vydaním hnutelných vecí. Pokiaľ súd prvej inštancie dôvodí prerušenie konania účelnosťou a hospodárnosťou, a to vzhľadom na rozsah hnutelných vecí, ich označenie a zriadenie záložného práva k hnutelným veciam, toto nemožno považovať za relevantný dôvod na prerušenie konania v zmysle § 164 CSP, nakoľko všetky uvedené otázky je kompetentný posúdiť konajúci súd v prebiehajúcom konaní.

21. Odvolací súd je názoru, že napadnutým rozhodnutím prvostupňového súdu o prerušení konania, nebol rešpektovaný účel konania v zmysle čl. 17 CSP, t.j. aby ochrana práv všetkých účastníkov konania bola efektívna, teda účinná a rýchla, čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (právo na spravodlivé súdne konanie) a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov).

22. Podľa mienky odvolacieho súdu, rešpektujúc pritom zásadu hospodárnosti konania a rýchlosti konania zakotvenú v § 157 ods. 1 CSP, neexistuje v danom prípade prekážka, pre ktorú by súd prvej inštancie nemohol v konaní riadne pokračovať.

23. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že nie je daný dôvod na prerušenie konania do skončenia konania vedeného Okresným súdom Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 9Cb/122/2016, a preto v zmysle § 388 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh žalovaného 1/ na prerušenie konania zamietol.

24. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).